

Методичні вказівки до виконання самостійної роботи студентів з дисципліни «Основи аудиту» для студентів денної форми навчання зі спеціальності 071 «Облік і оподаткування».

Вагоме місце займає самостійна робота студентів, що сприяє більш детальному вивченню та засвоєнню навчального матеріалу, дає можливість поглибити знання та закріпити навички, оволодіти вмінням щодо впровадження теоретичних знань в практичну діяльність.

Самостійна робота студентів виконується поетапно згідно тематичного плану, що дає змогу раціонально її розподілити, містить контрольні завдання практичного характеру, які сприяють засвоєнню програми теоретичної підготовки студентів з дисципліни «Основи аудиту».

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
ЗМІСТ ПРОГРАМИ.....	6
ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ.....	10
МОДУЛЬ 1.....	10
ТЕМА 1. СУТНІСТЬ І ПРЕДМЕТ АУДИТУ.....	10
ТЕМА 2. МЕТА І ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ АУДИТУ.....	15
ТЕМА 3. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ, АУДИТОРСЬКИЙ РИЗИК І ОЦІНКА СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ Й АУДИТУ.....	18
МОДУЛЬ 2.....	24
ТЕМА 4. АУДИТОРСЬКІ ДОКАЗИ.....	24
ТЕМА 5. АУДИТ АКТИВІВ, ПАСИВІВ І ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ.....	27
ТЕМА 6. АУДИТОРСЬКИЙ ЗВІТ І ІНШІ ПІДСУМКОВІ ДОКУМЕНТИ.....	32
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	35

ВСТУП

Самостійна робота студентів є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних дисциплін і регламентується Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах України, затвердженим наказом Міністерства освіти України від 02.06.93р. №161.

Самостійна робота студентів – це спланована пізнавальна, організаційна і методична направлена діяльність, яка здійснюється без прямої допомоги викладача, на досягнення результату.

Мета самостійної роботи студентів:

- розвиток творчих здібностей та активізація розумової діяльності студентів;
- формування в студентів потреби безперервного самостійного поповнення знань;

- розвиток морально-вольових зусиль.

Завдання самостійної роботи студентів:

- навчити студентів самостійно працювати з літературою;
- творчо сприймати навчальний матеріал і осмислювати його;
- сформувати навички щоденної самостійної роботи з метою одержання та узагальнення знань, умінь і навичок.

Самостійна робота студента – одна із форм навчального процесу в технікумі. У процесі самостійної роботи студент повинен активно «включати» розумову діяльність.

Для організації самостійної роботи студентів педагогу рекомендується навчити їх створювати опорний конспект лекцій, конспектувати навчальну та довідкову літературу.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

МОДУЛЬ 1

ТЕМА 1. СУТНІСТЬ І ПРЕДМЕТ АУДИТУ

Професійна етика і вимоги, пропоновані до кваліфікації аудита, права й обов'язки аудитора. Функції аудита в ринковій економіці. Стан і поводження об'єкта керування як предмет аудита. Класифікація аудита.

Методика аудита з використанням прийомів і методів контролю. Заходи щодо виїзду на об'єкт перевірки. Методи і технології аудита, комп'ютеризація аудиторської діяльності.

Міжнародні правила (стандарти) аудита. Концепції і постулати аудита. Особливі принципи, що регулюють аудит. Загальні стандарти. Стандарти практичної роботи. Стандарти звітності. Система норм аудита в Україні.

Стандарти і норми аудита, аудиторські робочі документи. Стадії і процедури. Планування перевірки і зміст планових документів, висновок договорів і надання аудиторських послуг.

Література:

1. Аудит в Україні. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту./За ред.проф. Немченко В.В., Редько О.Ю., Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 536с. [ст. 64-79].

2. Виноградова М.О. Аудит: навч.посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 23-30], [ст. 77-80].

ТЕМА 2. МЕТА І ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ АУДИТА

Закон України «Про аудиторську діяльність». Аудиторська палата України. Міжнародні організації аудиторів. Підготовка і підвищення кваліфікації аудиторських кадрів. Заходи щодо виїзду на об'єкт перевірки.

Література:

1. Закон України «Про аудиторську діяльність».

2. Виноградова М.О. Аудит: навч. посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 48-77].

3. Огійчук М.Ф., Новіков І.Т., Рагуліна І.І. Аудит: організація і методика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Алерта, 2012. – 664 с. [ст. 18-19].

ТЕМА 3. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ, АУДИТОРСЬКИЙ РИЗИК І ОЦІНКА СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ Й АУДИТУ

Дії аудитора при виявленні перекручувань. Ризик бізнесу аудитора й аудиторської фірми. Визначення аудиторського ризику. Попередній аналітичний огляд при оцінці внутрішнього контролю. Інтуїтивний ризик. Розрахунковий ризик. Прийнятний аудиторський ризик.

Рівень прийняттого ризику. Ризик виявлення. Визначення оцінки величини ризику від рівня оцінки внутрішнього контролю. Взаємозв'язок між ступенем ризику і рівнем істотності.

Перевірка поділу обов'язків співробітників. Перевірка плану-графіка розподілу інформації між співробітниками. Перевірка правильності первинного обліку. Графік документообігу. Перевірка облікової політики.

Використання різних методів перевірки для визначення оцінки внутрішнього контролю. Усне тестування співробітників бухгалтерії. Оформлення результатів оцінки ефективності внутрішнього контролю. Критерії внутрішнього контролю. Класифікація всіх операцій суб'єкта господарювання.

Література:

1.Виноградова М.О. Аудит: навч. посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 122-125], [ст. 117-130], [ст.130-132].

2. Аудит в Україні. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту. / За ред.. проф. Немченко В.В., Редько О.Ю., Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 536 с. [ст. 241- 251, 290].

3. Кулаковська Л.П., Піча Ю.В. Основи аудиту: навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти. – Львів: Піча Ю.В.; К.: «Каравела»; Львів: «Новий Світ – 2000», 2002. – 504 с. [ст.180-192].

МОДУЛЬ 2

ТЕМА 4. АУДИТОРСЬКІ ДОКАЗИ

Організація вибірки для одержання аудиторських доказів. Внутрішні і зовнішні докази. Джерела аудиторських доказів.

Визначення достатності аудиторських доказів. Цінність доказів. Співвідношення між витратами й аудиторськими доказами. Вибір методів одержання доказів.

Література:

1. Рядська В.В., Петраков Я.В. Аудит. Навч. пос. – К.: Центр учбової літератури, 2008.- 416 с. [ст.136-176].

ТЕМА 5. АУДИТ АКТИВІВ, ПАСИВІВ І ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Аудит створення підприємств. Особливості аудита господарчих товариств. Аудит довірчих суспільств і інвестиційних фондів. Аудит підприємств з іноземними інвестиціями. Особливості аудита операцій, зв'язаних із приватизацією майна. Аудит припинення діяльності підприємств.

Вплив штрафних санкцій на фінансовий стан підприємства. Квартальна і річна звітність. Аудит Головної книги підприємства. Зіставлення показників Головної книги, журналів-ордерів з даними фінансової звітності підприємства. Порядок визначення вірогідності фінансової звітності.

Коефіцієнт ліквідності. Коефіцієнт покриття. Коефіцієнт абсолютної ліквідності. Коефіцієнт фінансової стійкості. Коефіцієнт фінансової

незалежності. Коефіцієнт ефективності активів підприємства. Коефіцієнт ефективності капіталу.

Література:

1. Огійчук М.Ф., Новіков І.Т., Рагуліна І.І. Аудит: організація і методика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Алерта, 2012. – 664 с. [ст. 324-379], [ст.563-564, 601-606].

2. Виноградова М.О. Аудит: навч.посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 312-325], [ст.330-348].

ТЕМА 6. АУДИТОРСЬКИЙ ЗВІТ І ІНШІ ПІДСУМКОВІ ДОКУМЕНТИ

Аналітична частина аудиторського висновку. Виклад загальних результатів перевірки стану внутрішнього контролю організації. Виклад загальних результатів перевірки стану бухгалтерського обліку і звітності.

Виклад загальних результатів перевірки дотримання законодавства підприємством. Підсумкова частина аудиторського висновку.

Надання аудиторського висновку. Аудиторський висновок спеціального призначення.

Література:

1. Виноградова М.О. Аудит: навч.посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 392-401].

2. Немченко В.В., Редько О.Ю. Аудит в Україні. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту: підручник. – К.: «Центр учбової літератури», 2012.- 536с. [ст. 323-328].

3. Огійчук М.Ф., Новіков І.Т., Рагуліна І.І. Аудит: організація і методика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Алерта, 2012. – 664 с. [ст. 590-601].

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

МОДУЛЬ 1

ТЕМА 1. СУТНІСТЬ І ПРЕДМЕТ АУДИТУ

Основні терміни та визначення:

Активи (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності")

— ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигод у майбутньому.

Аудит (згідно зі ст. 3 Закону України "Про аудиторську діяльність") — перевірка даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) згідно із вимогами користувачів.

Аудит — незалежна експертиза фінансової звітності комерційних підприємств уповноваженими на те особами (аудиторами) з метою підтвердження її достовірності для державних податкових органів і власників.

Аудитор (Auditor) (згідно з Глосарієм Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — термін аудитор вживається для зазначення особи чи осіб, які проводять аудит, як правило, партнер із завдання або інші члени аудиторської групи із завданням чи залежно від обставин фірми. У разі, якщо МСА прямо передбачають, що вимога або відповідальність виконуватиметься партнером із завдання, вживають термін "партнер із завдання", а не "аудитор". Термін "партнер із завдання" і "фірма" слід розуміти як такі, що означають їхні еквіваленти у державному секторі, якщо це доречно.

Аудиторська палата України (АІГУ) — незалежний самостійний орган, створений шляхом делегування членів від спілки аудиторів України та

державних установ і відомств для забезпечення аудиторської діяльності в Україні; він існує на засадах самоврядування і є юридичною особою.

Внутрішні аудитори (Internal auditors) (згідно з *Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг*) — особи, обов'язком яких є виконання функцій внутрішнього аудиту. Внутрішні аудитори можуть працювати у структурному підрозділі внутрішнього аудиту або подібному підрозділі.

Господарська діяльність — діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва як сукупність окремих господарських операцій, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність.

Господарська операція — факт підприємницької та іншої діяльності (дія або подія), що впливає на стан та викликає зміни в структурі активів (майна), капіталу, зобов'язань і фінансових результатів.

Господарський процес — частина кругообігу господарських засобів та джерел їх формування, який складається з певних господарських операцій.

Господарські процеси — сукупність господарських операцій, фактів та подій в житті підприємства, що призводять до руху активів, джерел їх утворення, власного капіталу, виникнення доходів, витрат, фінансових результатів.

Добровільний аудит — аудит, який здійснюється на замовлення зацікавленої сторони, коли перевірку не передбачено в регламентованому (законодавчому) порядку.

Контроль (фр. control — список, який ведеться у двох примірниках; повторне повернення до раніше розглянутого, його перевірка) — перевірка виконання тих чи інших господарських рішень з метою встановлення їхньої законності й економічної доцільності.

Об'єкти аудиту — окремі господарські засоби, джерела їх формування та господарські процеси, сукупність яких характеризує виробничу і фінансово-господарську підприємства й окремих посадових осіб за відповідний період.

Обов'язковий аудит — аудит, який проводиться відповідно до закону, тобто підприємство-замовник зобов'язане запрошувати аудитора для перевірки фінансово-господарської діяльності. Закон України "Про аудиторську діяльність" встановив перелік підприємств, обсяг і порядок здійснення обов'язкового аудиту.

Операційний аудит (управлінський аудит) — аудит результатів або вивчення операцій компанії з метою формулювання рекомендації щодо економічного використання ресурсів та ефективного досягнення цілей. Мета операційного аудиту — допомогти керівникам у виконанні їхніх обов'язків, результатом чого може бути підвищення рентабельності діяльності тощо.

Первинний аудит — аудит, який здійснюється аудиторською фірмою чи приватним підприємцем-аудитором на даному суб'єкті господарювання вперше.

Передумови для проведення аудиту (Preconditions for an audit) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — застосування управлінським персоналом прийнятої концептуальної основи фінансової звітності при складанні фінансової звітності та згода управлінського персоналу і за потреби тих, кого наділено найвищими повноваженнями, на умови проведення аудиту.

Періодичний (повторюваний) аудит — аудит, який здійснюється на даному суб'єкті господарювання аудиторською фірмою (приватним підприємцем-аудитором) за повторюваних договірних відносин.

Предмет аудиту — процеси та явища, які відображені документально і пов'язані з господарською діяльністю підприємств, при цьому межі аудиторського дослідження визначаються його метою.

Спілка аудиторів України (САУ) — об'єднання аудиторів на професійній основі.

Суб'єкт господарювання (господарюючий суб'єкт) — зареєстрована у встановленому законодавством порядку юридична особа незалежно від її організаційно-правової форми та форми власності, яка здійснює господарську діяльність, крім органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності.

Суб'єкт господарювання — користувач (*User entity*) (згідно з *Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг*) — суб'єкт господарювання, який використовує організацію, що надає послуги, і фінансова звітність якого підлягає аудиту.

Суб'єкти аудиту — фізичні особи-аудитори та їхні організації (аудиторські фірми), діяльність яких направлена на здійснення незалежного контролю та оцінки свідчень про економічні дії та події з метою визначення ступеня відповідальності цих тверджень установленим критеріям, надання результатів перевірки зацікавленим користувачам.

Фінансової звітності аудит — як правило, основний вид обов'язкового аудиту, який проводиться для визначення дотримання під час складання фінансової звітності спеціально встановлених критеріїв у цілому — загальноприйнятих принципів бухгалтерського обліку і припускає, що ця звітність буде використовуватись різними групами користувачів і для різних цілей.

Законспектувати СРС 1:

СРС 1 год. Професійна етика і вимоги, пропоновані до кваліфікації аудита, права й обов'язки аудитора. Функції аудита в ринковій економіці. Стан і поводження об'єкта керування як предмет аудита. Класифікація аудита.

Література:

1.Виноградова М.О. Аудит: навч.посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 23-30], [ст. 77-80].

Питання для перевірки знань:

1. Коли був затверджений Кодекс етики професійних бухгалтерів?
2. На основі чого був розроблений Кодекс етики професійних бухгалтерів?
3. Назвіть та охарактеризуйте фундаментальні засади етики, які аудитор зобов'язаний дотримуватися в ім'я досягнення мети.
4. Назвіть функції аудиту.
5. Що є предметом аудиту?
6. Вкажіть класифікацію діючих видів аудиту.

Законспектувати СРС 2:

СРС 2 год. Методика аудита з використанням прийомів і методів контролю. Заходи щодо виїзду на об'єкт перевірки. Методи і технології аудита, комп'ютеризація аудиторської діяльності.

Законспектувати СРС 3:

СРС 2 год. Міжнародні правила (стандарти) аудита. Концепції і постулати аудита. Особливі принципи, що регулюють аудит. Загальні стандарти. Стандарти практичної роботи. Стандарти звітності. Система норм аудита в Україні.

Законспектувати СРС 4:

СРС 1 год. Стандарти і норми аудита, аудиторські робочі документи. Стадії і процедури. Планування перевірки і зміст планових документів, висновок договорів і надання аудиторських послуг.

Література:

1. Аудит в Україні. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту./За ред.проф. Немченко В.В., Редько О.Ю., Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 536с. [ст. 64-79].

2. Рядська В.В.(розділи 4-7), Петраков Я.В.(розділи 1-3) *Аудит. Навч. пос. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 416 с. [ст. 50-64].*

Питання для перевірки знань:

1. Наведіть методи проведення аудиторської перевірки.
2. Чим відрізняється спостереження від обстеження?
3. Наведіть прийоми документальної перевірки.
4. Охарактеризуйте структуру міжнародних стандартів аудиту.
5. На які категорії поділяються стандарти державного аудиту?
6. Які існують базові принципи державного аудиту?
7. Визначити стандартні вимоги до вищих органів фінансового контролю і державних аудиторів.
8. Визначити роль стандартів державного аудиту.

ТЕМА 2. МЕТА І ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ АУДИТУ

Основні терміни та визначення:

Асистенти — працівники, які беруть участь в окремій аудиторській перевірці, але самі не є аудиторами.

Аудитор (Auditor) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — термін "аудитор" вживається для зазначення: особи чи осіб, які проводять аудит, як правило, партнер із завдання або інші члени аудиторської групи із завдання чи залежно від обставин фірма. У разі, якщо МСА прямо передбачають, що вимога або відповідальність виконуватиметься партнером із завдання, вживають термін "партнер із завдання", а не "аудитор".

Аудиторська діяльність (згідно зі ст. 3 Закону України "Про аудиторську діяльність") — підприємницька діяльність, яка включає організаційне і методичне забезпечення аудиту, практичне виконання аудиторських перевірок (аудит) і надання інших аудиторських послуг.

Аудиторська палата України (АПУ) — незалежний самостійний орган, створений шляхом делегування членів від Спілки аудиторів України та державних установ і відомств для забезпечення аудиторської діяльності в Україні; існує на засадах самоврядування і є юридичною особою.

Аудиторська фірма — юридична особа, створена відповідно до законодавства, яка здійснює виключно аудиторську діяльність.

Аудиторський висновок — висновок, наданий в результаті незалежної аудиторської перевірки фінансової інформації (у редакції МСА 2010 р. замість поняття "аудиторський висновок" використовується поняття "аудиторський звіт").

Головний аудитор — аудитор, який несе відповідальність за складання висновку про фінансові звіти суб'єкта господарювання, коли ці фінансові звіти включають фінансову інформацію про один чи кілька компонентів, перевірених іншим аудитором.

Етика — норми поведінки, сукупність загальноприйнятих моральних правил, вимоги, які людина ставить перед собою або яких вимагає суспільство у певному середовищі, соціальній групі населення.

Інший аудитор — аудитор (окрім головного аудитора), який несе відповідальність за складання висновку про фінансову інформацію компонента суб'єкта господарювання, і цей висновок входить до складу фінансових звітів, перевірених головним аудитором.

Кодекс етики професійних бухгалтерів (КЕПБ) (згідно з КЕПБ) — основа для етичних вимог (кодексу етики, детальних правил, рекомендацій, норм поведінки) до професійних бухгалтерів у кожній країні; збірка правил та положень, якими, за законодавством України, необхідно користуватись при оцінці професійної етики аудитора.

Посадова інструкція — документ, що розробляється відділом кадрів (службою управління персоналом) або керівником структурного підрозділу (начальником відділу) та затверджується керівником підприємства, в якому

зафіксовані завдання, функції, обов'язки, права і відповідальність посадової особи.

Професійні стандарти (Professional standards) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — Міжнародні стандарти аудиту (МСА) та відповідні етичні вимоги.

Реєстр аудиторських фірм та аудиторів (згідно зі ст. 11 Закону України "Про аудиторську діяльність") — база даних, що містить інформацію про аудиторські фірми та аудиторів, які займаються аудиторською діяльністю індивідуально як фізичні особи-підприємці.

Ротація — рух, переміщення, зміна місцезнаходження певного об'єкту або особи.

Сертифікат аудитора (згідно зі ст. 4 Закону України "Про аудиторську діяльність") — документ, який визначає кваліфікаційну придатність фізичної особи на зайняття аудиторською діяльністю на території України; він має відповідну серію та номер, виданий конкретній фізичній особі Аудиторською палатою України.

Сертифікат аудитора (згідно з додатком № 1 до Положення про сертифікацію аудиторів) — це офіційний документ, який засвідчує рівень професійних знань, необхідних для здійснення аудиту підприємств різних форм власності на території України.

Сертифікація аудиторів (згідно зі ст. 10 Закону України "Про аудиторську діяльність") — визначення кваліфікаційної придатності аудиторів на зайняття аудиторською діяльністю.

Спілка аудиторів України (САУ) — об'єднання аудиторів на професійній основі.

Законспектувати СРС 5:

СРС 2 год. Закон України «Про аудиторську діяльність». Аудиторська палата України. Міжнародні організації аудиторів. Підготовка і підвищення кваліфікації аудиторських кадрів. Заходи щодо виїзду на об'єкт перевірки.

Література:

1. Виноградова М.О. Аудит: навч. посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 48-77].

2. Огійчук М.Ф., Новіков І.Т., Рагуліна І.І. Аудит: організація і методика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Алерта, 2012. – 664 с. [ст. 18-19].

Питання для перевірки знань:

1. Коли був прийнятий Закон України «Про аудиторську діяльність»?
2. На що спрямований цей Закон?
3. З яких розділів складається Закон України «Про аудиторську діяльність»?
4. Які особливості цього Закону?
5. Які повноваження виконує АПУ?
6. Яку діяльність здійснює АПУ?
7. За рахунок яких коштів фінансується АПУ?
8. Хто може бути аудитором?
9. Які вам відомі кваліфікаційні сертифікати?
10. Як отримати кваліфікаційний сертифікат?

ТЕМА 3. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ, АУДИТОРСЬКИЙ РИЗИК І ОЦІНКА СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО

КОНТРОЛЮ Й АУДИТУ

Основні терміни та визначення:

Аналітичні процедури (Analytical procedures) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду,

іншого надання впевненості та супутніх послуг) — оцінки фінансової інформації, зроблені на основі аналізу ймовірних взаємозв'язків між фінансовими та нефінансовими даними, що охоплюють необхідне вивчення ідентифікованих відхилень або взаємозв'язків, які не узгоджуються з іншою відповідною інформацією чи значно відрізняються від очікуваних величин.

Аудиторська вибірка (вибірка) (Audit sampling (sampling) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — використання аудиторських процедур до менш як 100% елементів у межах генеральної сукупності, яка стосується аудиту, так, що всі елементи вибірки мають шанс бути відібраними з метою надання аудитору обґрунтування, на основі якого формуються висновки за всією генеральною сукупністю.

Аудиторський ризик (Audit risk) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — ризик того, що аудитор висловить невідповідну аудиторську думку в разі, якщо фінансова звітність суттєво викривлена. Аудиторський ризик є функцією ризиків суттєвого викривлення та ризику невиявлення.

Аудиторський ризик (ризик аудиту, або загальний ризик) — ризик того, що аудитор може висловити неадекватну думку в тих випадках, коли в документах бухгалтерської звітності існують суттєві перекручення, інакше кажучи, за неправильно підготовленою звітністю буде представлено аудиторський висновок без зауважень.

Відхилення — неправильне відображення та подання даних у фінансовій звітності у зв'язку з порушенням з боку персоналу економічного суб'єкта правил ведення та організації бухгалтерського обліку та підготовки фінансової звітності, які встановлено нормативними документами.

Властивий ризик — ризик викривлення залишків на рахунках або класів операцій, які можуть бути суттєвими.

Власний ризик (Inherent risk) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — чутливість тверджень щодо класу операції, залишку на рахунку або розкриття інформації до викривлення, яке може бути суттєвим окремо або в сукупності з іншими викривленнями, не враховуючи будь-які відповідні заходи контролю.

Внутрішній контроль (Internal control) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — процес, розроблений, запроваджений і підтримуваний тими, кого наділено найвищими повноваженнями, управлінським персоналом, а також іншими працівниками, для забезпечення достатньої впевненості щодо досягнення цілей суб'єкта господарювання стосовно достовірності фінансової звітності, ефективності та результативності діяльності, а також дотримання застосовних законів і нормативних актів.

Маніпуляція обліковими записами — зумисне використання неправильних бухгалтерських проведення з метою перекручення даних обліку і звітності.

Незвичайні операції — угоди і господарські операції, платежі, які, на думку аудитора, є зайвими, недоречними або надмірними за певних обставин.

Несуттєве викривлення — викривлення фінансової звітності, яке несуттєво впливає на достовірність фінансової звітності.

Помилка (Error) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — ненавмисне викривлення фінансової звітності, включаючи пропуск суми або розкриття інформації.

Поріг суттєвості — абсолютна або відносна величина, яка є кількісною ознакою суттєвості облікової інформації.

Ризик контролю — ризик, пов'язаний з невідповідністю функціонування внутрішнього контролю відносно викривлення залишків по рахунках або класів операцій, які можуть бути суттєвими.

Ризик невиявлення — ризик того, що аудиторські процедури не виявляють викривлення залишків на рахунках або класів операцій, які можуть бути суттєвими.

Системно орієнтований (традиційний) підхід — суцільне дослідження, коли перевіряють усі елементи системи внутрішнього контролю.

Фальсифікація бухгалтерських документів і записів — оформлення свідомо неправильних документів обліку і записів у регістрах бухгалтерського обліку.

Шахрайство (Fraud) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — навмисна дія однієї або кількох осіб з управлінського персоналу, тих, кого наділено найвищими повноваженнями, працівників або третіх сторін, що пов'язана із застосуванням обману для отримання неправомірної або незаконної переваги.

Законспектувати СРС 6:

СРС 1 год. Дії аудитора при виявленні перекручувань. Ризик бізнесу аудитора й аудиторської фірми. Визначення аудиторського ризику. Попередній аналітичний огляд при оцінці внутрішнього контролю. Інтуїтивний ризик. Розрахунковий ризик. Прийнятний аудиторський ризик.

Література:

1. Виноградова М.О. Аудит: навч. посіб. / М.О. Виноградова, Л.І. Жиднєєва — К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 117-130].

2. Аудит в Україні. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту. / За ред. проф. Немченко В.В., Редько О.Ю., Підручник. — К.: Центр учбової літератури, 2012. — 536 с. [ст. 241- 251, 290].

Питання для перевірки знань:

1. Що таке перекручення?
2. Що означає аудиторський ризик?
3. Які складові аудиторського ризику вам відомі?
4. Від чого залежить аудиторський ризик?
5. Як впливає внутрішній контроль на аудиторський ризик?

Законспектувати СРС 7:

СРС 1 год. Рівень прийнятного ризику. Ризик виявлення. Визначення оцінки величини ризику від рівня оцінки внутрішнього контролю. Взаємозв'язок між ступенем ризику і рівнем істотності.

Література:

1. Аудит в Україні. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту. / За ред. проф. Немченко В.В., Редько О.Ю., Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 536 с. [ст. 241- 251].

2. Виноградова М.О. Аудит: навч. посіб. / М.О. Виноградова, Л.І. Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 122-125].

Питання для перевірки знань:

1. Побудуйте модель аудиторського ризику.
2. Дайте визначення складу аудиторського ризику.
3. Що таке суттєвість та предмет суттєвого викривлення?
4. Від чого залежить величина ризику.
5. Як впливає ризик на оцінку внутрішнього ризику?

Законспектувати СРС 8:

СРС 1 год. Перевірка поділу обов'язків співробітників. Перевірка плану-графіка розподілу інформації між співробітниками. Перевірка правильності первинного обліку. Графік документообігу. Перевірка облікової політики.

Законспектувати СРС 9:

СРС 2 год. Використання різних методів перевірки для визначення оцінки внутрішнього контролю. Усне тестування співробітників бухгалтерії.

Оформлення результатів оцінки ефективності внутрішнього контролю. Критерії внутрішнього контролю. Класифікація всіх операцій суб'єкта господарювання.

Література:

1.Виноградова М.О. Аудит: навч.посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст.130-132].

2. Кулаковська Л.П., Піча Ю.В. Основи аудиту: навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти. – Львів: Піча Ю.В.; К.: «Каравела»; Львів: «Новий Світ – 2000», 2002. – 504 с. [ст.180-192].

Питання для перевірки знань:

1. Які системи внутрішнього контролю Вам відомі?
2. Як формується середовище внутрішнього контролю?
3. Наведіть складові системи бухгалтерського обліку як елементу структури внутрішнього контролю.
4. Як впливає форма бухгалтерського обліку на організацію внутрішнього контролю?
5. Хто є суб'єктами внутрішнього контролю?

МОДУЛЬ 2

ТЕМА 4. АУДИТОРСЬКІ ДОКАЗИ

Основні терміни та визначення:

Аналітичні процедури (Analytical procedures) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — оцінки фінансової інформації, зроблені на основі аналізу ймовірних взаємозв'язків між фінансовими та не фінансовими даними, що охоплюють необхідне вивчення ідентифікованих відхилень або взаємозв'язків, які не узгоджуються з іншою відповідною інформацією чи значно відрізняються від очікуваних величин.

Аудиторські докази (Audit evidence) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — інформація, яку використовує аудитор під час формулювання висновків, на яких ґрунтується аудиторська думка. До аудиторських доказів належить інформація, що міститься в облікових записах, які є основою для фінансової звітності, та інша інформація.

Аудиторська документація (Audit documentation) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг та МСА 230 "Аудиторська документація") — запис виконаних аудиторських процедур, отриманих доречних аудиторських доказів і висновків, яких дійшов аудитор (іноді також вживають такі терміни, як "робочі документи" або "робоча документація").

Аудиторські процедури — конкретні дії аудитора щодо виконання визначених завдань перевірки.

Документ — письмове свідоцтво про здійснення господарської операції або право на її здійснення.

Документація — засіб суцільного та безперервного спостереження за господарськими операціями, засіб обґрунтування облікових записів.

Документооборот (документообіг) — рух документів в обліковому процесі від моменту їх заповнення або отримання від інших підприємств до завершення їх використання та здачі в архів.

Непрямі докази — відомості, що не мають прямого стосунку до даного питання (наприклад, надійність системи внутрішнього контролю є непрямим доказом відсутності значних помилок у фінансовій звітності підприємства).

Облікові записи (Accounting records) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг та МСА 500 "Аудиторські докази") — початкові бухгалтерські записи та підтвердні записи (наприклад, чеки і записи електронних переказів коштів; рахунки-фактури; контракти; Головна і допоміжні книги, журнальні записи та інші коригування фінансової звітності, не відображені в офіційних журнальних записах; та такі записи, як робочі й електронні таблиці, що підтверджують розподіл витрат, обчислення, звірки й розкриття інформації).

Первинний документ (згідно з Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні") — документ, який містить відомості про господарську операцію та підтверджує її здійснення.

Перевірка (як аудиторська процедура) (Inspection (as an audit procedure) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — перевірка записів або документів (внутрішніх чи зовнішніх) у паперовій, електронній формах або відображених на інших носіях чи фізична перевірка активів.

Процедура по суті (Substantive procedure) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — аудиторська процедура, призначена для виявлення суттєвих викривлень на рівні тверджень. Процедури

по суті включають: тести деталей (класів операцій, залишків на рахунках та розкриття інформації); аналітичні процедури по суті.

Прямі докази — відомості, що підтверджуються обліковими регістрами, первинними документами, фізичними об'єктами.

Реквізити документа — обов'язкове визначення показника документа.

Робочі документи (РД) — матеріали, складені аудитором чи для нього, або такі, що отримані та зберігаються аудитором у зв'язку з виконанням аудиторської перевірки. РД можуть бути у формі даних, що зберігаються на папері, плівці, електронних та інших носіях інформації.

Синтетичні рахунки (рахунки першого порядку, об'єднуючі) — рахунки, які надають узагальнені дані тільки у грошовому вимірнику з економічно однорідних груп об'єктів обліку (засобів, джерел їх утворення і господарських операцій).

Система зберігання конфіденційної інформації — комплекс оформлених, впроваджених та застосованих аудиторськими фірмами (аудиторами) заходів для унеможливлення або максимального зниження ймовірності розголошення конфіденційної інформації, отриманої та/або переданої замовникам в процесі надання послуг з обов'язкового аудиту.

Стандартизація документів — створення типових бланків для використання при оформленні господарських операцій.

Законспектувати СРС 10:

СРС 1 год. Організація вибірки для одержання аудиторських доказів. Внутрішні і зовнішні докази. Джерела аудиторських доказів.

Законспектувати СРС 11:

СРС 1 год. Визначення достатності аудиторських доказів. Цінність доказів. Співвідношення між витратами й аудиторськими доказами. Вибір методів одержання доказів.

Література:

1. Рядська В.В., Петраков Я.В. Аудит. Навч. пос. – К.: Центр учбової літератури, 2008.- 416 с. [ст.136-176].

Питання для перевірки знань:

1. Охарактеризуйте нормативно-правове забезпечення одержання аудиторських доказів.
2. Назвіть фактори, які впливають на процес оцінювання аудиторських доказів.
3. Поясніть зовнішнє і внутрішнє розуміння сутності аудиторських доказів.
4. Порівняйте аудиторські докази за критеріями їх оцінювання.
5. Визначте взаємозв'язок між твердженнями та формами фінансових звітів.

ТЕМА 5. АУДИТ АКТИВІВ, ПАСИВІВ І ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Основні терміни та визначення:

Активи (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності")

— ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигод у майбутньому.

Аналітична перевірка — виявлення суттєвих відхилень, вивчення яких за допомогою наскрізних тестів дозволяє встановити факти помилок та порушень, що призводять до перекручення звітності.

Аудит фінансової звітності — підтвердження вірогідності показників, що відображені в Балансі (Звіті про фінансовий стан) (Форма № 1) та інших формах фінансової звітності.

Баланс (Звіт про фінансовий стан) (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — звіт про фінансовий стан підприємства, який відображає на певну дату його активи, зобов'язання і власний капітал.

Власний капітал (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — частина в активах підприємства, що залишається після вирахування його зобов'язань.

Доходи (згідно з Податковим кодексом України) — загальна сума доходу платника податку від усіх видів діяльності, отриманого (нарахованого) протягом звітного періоду в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах як на території України, її континентальному шельфі у виключній (морській) економічній зоні, так і за їх межами.

Звіт про власний капітал (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — звіт, який відображає зміни у складі власного капіталу підприємства протягом звітного періоду.

Звіт про рух грошових коштів (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — звіт, який відображає надходження і вибуття грошових коштів протягом звітного періоду в результаті операційної, інвестиційної та фінансової діяльності.

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — звіт про доходи, витрати і фінансові результати та сукупний дохід.

Зобов'язання (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — заборгованість підприємства, яка виникла внаслідок минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють у собі економічні вигоди.

Користувачі звітності (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — фізичні або юридичні особи, що потребують інформації про діяльність підприємства для прийняття рішень.

Кредитор (згідно з Податковим кодексом України) — юридична або фізична особа, яка має підтвержені у встановленому порядку вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника, у тому числі щодо виплати заборгованості

із заробітної плати працівникам боржника, а також контролюючі органи — щодо податків та зборів.

Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги — заборгованість постачальникам і підрядчикам за матеріальні цінності, виконані роботи й отримані послуги (крім заборгованості, забезпеченої векселями активів).

Нарахування та відповідність доходів і витрат (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — принцип формування фінансової звітності, за яким для визначення фінансового результату звітного періоду, за яким необхідно зіставити доходи звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів. При цьому доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошей.

НП(С)БО (національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку) (згідно з НП(С)БО 1) — нормативно-правовий акт, затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, що визначає принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності, що не суперечать міжнародним стандартам фінансової звітності.

Необоротні активи (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — всі активи, що не є оборотними.

Облікова політика (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності.

Прибуток (згідно з НП(С)БО 1 (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності")) — сума, на яку доходи перевищують пов'язані з ними витрати.

Примітки до фінансової звітності (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — сукупність показників і пояснень, які забезпечують деталізацію і обґрунтованість статей фінансової звітності, а також інша інформація, розкриття якої передбачено відповідними національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку або міжнародними стандартами фінансової звітності.

Сукупний дохід (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — зміни у власному капіталі протягом звітного періоду внаслідок господарських операцій та інших подій (за винятком змін капіталу за рахунок операцій з власниками).

Суттєва інформація (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — інформація, відсутність якої може вплинути на рішення користувачів фінансової звітності. Суттєвість інформації визначається відповідними національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку або міжнародними стандартами фінансової звітності та керівництвом підприємства.

Фінансова звітність (згідно з НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності") — бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства за звітний період.

Законспектувати СРС 12:

СРС 1 год. Аудит створення підприємств. Особливості аудита господарчих товариств. Аудит довірчих суспільств і інвестиційних фондів. Аудит підприємств з іноземними інвестиціями. Особливості аудита операцій, зв'язаних із приватизацією майна. Аудит припинення діяльності підприємств.

Література:

1. Огійчук М.Ф., Новіков І.Т., Рагуліна І.І. Аудит: організація і методика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. — К.: Алерта, 2012. — 664 с. [ст.563-564, 601-606].

Питання для перевірки знань:

1. На підставі яких документів створюється підприємство?
2. Які ж особливості аудиту господарських товариств?
3. Як проводиться аудит довірчих суспільств і інвестиційних фондів?
4. Як здійснюється аудит припинення діяльності підприємств?

Законспектувати СРС 13:

СРС 1 год. Вплив штрафних санкцій на фінансовий стан підприємства. Квартальна і річна звітність. Аудит Головної книги підприємства. Зіставлення показників Головної книги, журналів-ордерів з даними фінансової звітності підприємства. Порядок визначення вірогідності фінансової звітності.

Законспектувати СРС 14:

СРС 1 год. Коефіцієнт ліквідності. Коефіцієнт покриття. Коефіцієнт абсолютної ліквідності. Коефіцієнт фінансової стійкості. Коефіцієнт фінансової незалежності. Коефіцієнт ефективності активів підприємства. Коефіцієнт ефективності капіталу.

Література:

1.Виноградова М.О. Аудит: навч.посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 312-325], [ст.330-348].

2.Огійчук М.Ф., Новіков І.Т., Рагуліна І.І. Аудит: організація і методика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Алерта, 2012. – 664 с. [ст. 324-379].

Питання для перевірки знань:

1. Як впливають штрафні санкції на фінансовий стан підприємства.
2. Коли складається підприємством квартальна і річна звітність?
3. Яким чином проводять аудит Головної книги підприємства.
4. Як визначаються коефіцієнти ліквідності, покриття, абсолютної ліквідності, фінансової стійкості, фінансової незалежності, ефективності активів підприємства, ефективності капіталу?

ТЕМА 6. АУДИТОРСЬКИЙ ЗВІТ І ІНШІ ПІДСУМКОВІ ДОКУМЕНТИ

Основні терміни та визначення:

Аудиторський звіт (звіт аудитора, звіт незалежного аудитора) — документ, що складений відповідно до стандартів аудиту і передбачає надання впевненості користувачам щодо відповідності фінансової звітності або іншої інформації концептуальним основам, які використовувалися при її складанні.

Безумовно-позитивна думка — висловлюється, якщо аудитор доходить висновку, що фінансова звітність справедливо та достовірно відображають (або подають достовірно, в усіх суттєвих аспектах) інформацію відповідно до застосовної концептуальної основи фінансової звітності.

Відмова від висловлення думки — висловлюється тоді, коли можливий вплив обмеження обсягу настільки суттєвий та всеохоплюючий, що аудитор не може отримати достатні та прийнятні (належні) аудиторські докази і, відповідно, висловити думку щодо фінансової звітності.

Дата аудиторського звіту (Date of the auditor's report) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — дата, обрана аудитором для датування звіту щодо фінансової звітності відповідно до МСА 700.

Думка (думка аудитора) — звіт аудитора, що містить чітке письмове висловлення думки аудитора про фінансові звіти в цілому.

Концептуальна основа спеціального призначення (Special purpose framework) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — концептуальна основа фінансової звітності, призначена для задоволення інформаційних потреб конкретних користувачів. Може бути концептуальною основою достовірного подання або концептуальною основою дотримання вимог.

Негативна думка — висловлюється, коли вплив на фінансові звіти незгоди з управлінським персоналом настільки суттєвий та всеохоплюючий, що (на думку аудитора) модифікація висновку не є адекватною для розкриття оманливого чи неповного характеру фінансової звітності.

Немодифікована думка (Unmodified opinion) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — думка, висловлена аудитором, якщо він дійшов висновку про те, що фінансова звітність складена в усіх суттєвих аспектах відповідно до застосовної концептуальної основи фінансової звітності.

Умовно-позитивна думка — думка, яка висловлюється, якщо аудитор дійде висновку про неможливість висловлення безумовно-позитивної думки, але вплив будь-якої незгоди з управлінським персоналом чи обмеження обсягу не настільки суттєві та всеохоплюючий, щоб висловити негативну думку або відмови від висловлення думки.

Фінансова звітність загального призначення (General purpose financial statements) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — фінансова звітність, складена відповідно до концептуальної основи загального призначення.

Фінансова звітність спеціального призначення (Special purpose financial statements) (згідно з Глосарієм термінів до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг) — фінансова звітність, складена відповідно до концептуальної основи спеціального призначення.

Законспектувати СРС 15:

СРС 2 год. Аналітична частина аудиторського висновку. Виклад загальних результатів перевірки стану внутрішнього контролю організації. Виклад загальних результатів перевірки стану бухгалтерського обліку і звітності.

Законспектувати СРС 16:

СРС 1 год. Виклад загальних результатів перевірки дотримання законодавства підприємством. Підсумкова частина аудиторського висновку.

Законспектувати СРС 17:

СРС 1 год. Надання аудиторського висновку. Аудиторський висновок спеціального призначення.

Література:

1. Виноградова М.О. Аудит: навч.посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с. [ст. 392-401].

2. Немченко В.В., Редько О.Ю. Аудит в Україні. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту: підручник. – К.: «Центр учбової літератури», 2012.- 536с. [ст. 323-328].

3. Огійчук М.Ф., Новіков І.Т., Рагуліна І.І. Аудит: організація і методика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Алерта, 2012. – 664 с. [ст. 590-601].

Питання для перевірки знань:

1. Яку структуру має аудиторський звіт?
2. Що відображається в аналітичній частині аудиторського висновку?
3. З чого складається підсумкова частина аудиторського висновку.
4. Коли надається аудиторський висновок?
5. Що означає «аудиторський висновок спеціального призначення»?

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Аудит в Україні. Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту./За ред.проф. Немченко В.В., Редько О.Ю., Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 536с.
2. Аудит: теорія і практика: Навч. Посіб. \ А. Г. Загородній та ін.. -2-ге вид., переробл. і допов. – Л.:Львів. політехніка, 2004. – 456 с.
3. Бутинець Ф.Ф. Аудит: Підручник. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Житомир: Рута, 2002. – 672.
4. Виноградова М.О. Аудит: навч.посіб./М.О.Виноградова, Л.І.Жиднєєва – К.: «Центр учбової літератури», 2014.- 656с.
5. Закони України, декрети Кабінету Міністрів України, укази Президента України, нормативно-інструктивні документи міністерств та відомств України з питань підприємництва, організації бухгалтерського обліку, адміністративного контролю, оподаткування, економічного аналізу й аудиту.
6. Кулаковська Л.П., Піча Ю.В. Основи аудиту: навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти. – Львів: Піча Ю.В.; К.: «Каравела»; Львів: «Новий Світ – 2000», 2002. – 504 с.
7. Огійчук М.Ф., Новіков І.Т., Рагуліна І.І. Аудит: організація і методика: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Алерта, 2012. – 664 с.
8. Рядська В.В., Петраков Я.В. Аудит. Навч. пос. – К.: Центр учбової літератури, 2008.- 416 с.
9. Рядська В.В., Петраков Я.В. Аудит: Практикум. – К.: Центр учбової літератури, 2009.- 464 с.

Допоміжна

1. Аудит і ревізія підприємницької діяльності : Навч. посіб. / Ф.Ф. Будинец, Б.Ф. Усач, Н.Г. Виговська, Н. І. Петренко, М.М. Шигун.—Житомир : Рута, 2001.—416с.

2. Аудит: Навч.-метод. посіб. Для самот. Вивч. дисц./В.Я. Савченко, В.О. Зотов, С. А. Кириленко та ін.—К.: КНЕУ, 2003.—268с.
3. Аудит: теорія і практика: Навч. посіб./ А. Г.Загородній та ін. – 2-ге вид., переробл. і допов.—Л.: Львів. політехніка, 2004.—456с.
4. Бондар М.І . Аудит в АПК : Навч. Посіб.---К .: Вид-во КНЕУ , 2003.---188с.
5. Бондаренко Н. О. Аудит суб'єктів підприємницької діяльності : Навч . посіб. / Н. О. Бондаренко , В. Д. Понікаров , С.М. Попова – К.: ЦНЛ, 2004.—300с.
6. Газети : «Все про бухгалтерський облік» тощо.
7. Журнали : «Вісник податкової служби України» тощо.
8. Кулаковська Л.П. Основи аудиту : Навч. посід. / Л.П. Кулаковська , Ю.В. Піча .-2-ге вид., переробл. і допов. - К.:Л. : Каравела; Новий Світ -2000,2002. --- 504с.